

● מדיניות ישראל במרחב עשוייה להשתנות בצורה קיצרנית. עיקרי הקו החדש: ישראל תראה בחיוב את גיבושה החדש של הליגה

הערבית ככוח המאחד באמת את מדינות ערב, תביע את נכונותה לשתף פעולה עמה. הנימוק מאחורי צעד זה: הנסיון הוכיח כי כל עוד היו מדינות ערב מפורדות, שימש הסיכסוך עם ישראל קנה-מידה ללהטן הלאומני, ואף אחת מהן לא העזה לעשות את הצעד הראשון לקראת הבנה עם ישראל. מאחר ועתה, לדעת מדינאי ישראל, אין צפויה מלחמה מרחבית, לא יביא האיחוד הערבי לסכנה צבאית מידית. המערכה הצפויה תהיה פוליטית, ובמערכה זו יהיה נוח יותר לישראל לתמרן מול גוש אחיד. בעת ביקורו של זאג האמריקני בירושלים, יתבקש מזכיר האו"ם לפעול למען אפשר פעולה ברובה זו.

● בניגוד לכל ההודעות הקודמות, לא תפרוש גולדה מאיר ממשרד החוץ. יחד עם זאת יחזור ארצה אבא אבא, אשר יתמנה כסגן

שר החוץ. במקומו, בראש משלחת ישראל באו"ם, יעמוד וולטר איתן ומשרד החוץ יתנהל, כנראה, ללא מנהל כללי. את תפקידי איתן תמלא ועדה של ארבעה מאנשי הסגל הבכירים.

● הנימוק אשר האמריקאים ישמיעו, להסברת כירובם להעניק נשק לישראל: אם יתקדם כוח האו"ם בירדן יעזור הדבר

להבטחת הגבולות, יבטל את הצורך בתוספת נשק למקרה של התקפה אפשרית של רעים מכיוון זה.

● ההערכה השוררת בחוגים בינלאומיים, לגבי ההתפתחות הצפויות בירדן: הבריטים ינסו להתפייס עם עבד אל-נאצר, בהבטיחתם לו כי יוציאו את צבאם מירדן בהקדם. טברה אחרת: חוסיון עצמו ינסה להתפייס עם שלים רעים, תמורת הבטחה לדרוש את פינויים המידי של האנגלים מארצו.

● קבוצת הסידים הישראליים מירושלים עשויה לערוך ביקור בכרית-המועצות.

המדובר בחסידי הצדיק רבי נח מן מברסלאו, אשר פנו לשגרירות הסובייטית בישראל וקייב לרוח כי אם יהיה בדשותם מטבעה-החוץ למימון נסיעתם, יורשו לבקר את קבר רבם ליד קיוב.

● מערכת בחירות הי מה במיוחד צפויה לעיר אילת. בארבע השנים שעברו מאז הבחירות לכנסת ולרשויות המקומיות, התחזק בעיר סניף תנועת החירות, המורכב בעיקרו מעולים חדשים ממרוקו ומארצות המזרח, שהרגישו את עצמם מקופחים מאז בואם למקום. כדי למנוע את סכנת ההשתלטות הפאשיסטית כפי שהם מכנים זאת באילת — עושים נאמני מפא"י את הכל, כדי לדאג את אלה שאינם מנאמניהם. במערכת הי סיהור של מתנגדי מפא"י יפלו בוודאי קרבן גם חברי מפ"ם ובעיקר אחדות העבודה.

● צפה לויכוח ער על "המנשר העברי", מצעה של "הפעולה השמית", אשר יתפרסם בציבור בשבוע הבא, יכלול סעיפים, בתוספת פירושים, המצעה, המשתרע על בעיות מהות האומה, יחסיה ליהודי העולם, מדיניות ארצישראלית, מרחבית ועולמית, אופי המשטר, עניני תרבות ומשק, מתנגד לרוב הדעות המוסכמות בישראל, עלול לעורר תגובות הרפות מצד כל המפלגות.

● יתחדש הסיכסוך בקשר למפעל הנייר בחדרה. לרבנות הראשית הגיעו ידיעות כי המפעל ממשך לחלל שבת, בממדים לא פחותים מאשר לפני שהוסר האיסור של הרבנות להשתמש בנייר מתוצרת המפעל החדרתי להדפסת ספרי קודש.

● שגריר ישראל ברומא, אליהו ששון, יחזור ארצה. כפיצוי עלול להתמנות בנו משה, עוזרו הנאמן של ראובן שילוח, לתפקיד דיפלומטי גבוה.

● התחרות בירדנית תגרום להפגנות-ראווה למען הדת. בקרוב יתחיל משאומתן בין המפלגות הדתיות על הקמת חזית דתית מאוחדת, ואגודת ישראל, אשר תבקש להגדיל את חלקה בשותפות זו, עשויה לפתוח בפעילות מוגברת בקרב הציבור הדתי. פעילות זו תתבטא בריבוי האסיפות, וגם בעריכת הפגנות לשמירת השבת ומצוות דת אחרות.

● האסיפה הכללית של ההתאחדות לכדורגל בישראל תיערך באוירה של פער רוחות. האסיפה, שתיערך ביום ראשון הבא בבית לייטן בתל-אביב, תקבל את החלטתו של הדייר יוסף לאס להתפטר מתפקיד נשיא ההתאחדות, תבטל עם זאת את מעמד הנשיא בכלל. חילוקי הדעות העקריים היו סביב הצעות ההבראה של מרכז הפועל. קרוב לוודאי שמרכז הפועל יצליח להעביר את ההחלטה להקפא את הליגות השונות למשך שנה. אולם צפויה סכנה של מחלוקת חריפה בקשר לתקופת ההסגר לשחקנים העוברים מאגודה לאגודה. אל תצפה לשינויים יסודיים במבנה ההתאחדות או הכדורגל הישראלי.

חיבת עץ מלפני מאות שנים, חלק ממ" תנות הנישואים שהיו מועקות לכל כלה עם נישואיה.

לא היו אלה סחרי עתיקות, כי אם אנשי משרד הפנים שהכינו את המוצגים לתערוכת הפולקלור של המיעוטים. במשך חודשים סרקו 64 כפרים, אספו בהם קרוב לאלפים מוצגים. לבסוף פנו גם לאוניברסיטה, שאלו ממנה כתבידי עתיקים בערבית. לאחר מאמץ ועבודת-גמלים התמלא בית-המרחץ התורכי של אחמד פאשא אל-גואר, שליט עכו אשר הדף, בעזרת הבריטים, את חילות גפוליון שהתקדמו לעבר סוריה, אחרי שכבשו את מצרים בתחילת המאה ה-19.

הבית, המשמש מזה כמה שנים מוזיאון עירוני לעיר עכו, קושט באלפי מוצגים, הולבש בהדרגה לא זכה לו מאז אל-גואר.

"התקווה" על תקליט. השבוע נפ" תחה רשמית התערוכה, במעמד כל מוכתרי הארץ, שייכי הכדורים, וכל הפקידים המטפ" לים בבציות "המיעוטים" במשרדי הממשלה השונים. הטקס נפתח בהשמעת התקווה מעל גבי תקליט, ובנאומו שר הפנים על ערבים ודרוויים, ועל ערבת המסואר של המיעוטים. על העמיד לא הרבה לדבר.

הכרוז השר: "אני מקחה שגם מנסיון ראשון זה, גם אם איננו ממצה, ויכל ללמוד האורח הערבי והדרווי לא מעט על עצמו ועל יכולת יצירתו אתמול והיום, וילמד האורח היהודי על שכנו ועל עברו, וכל המרבה דעת בשטח זה מרבה כבוד הדדי בין העמים".

לא נעדרו מן התערוכה מגרעות וחסי רונות, אולם את מטרות העיקרית השיגה:

לקבל סכום-פיצויים גדול ברחמייה, ממש כשם שידע כי סוכן הבירה גרמני פרנג הוזיק בכיסו בבוקר השוד סכום כסף גדול במזומנים, וכי משפחת בלקין מרחוב חר"ב בבי ציון מכרה את דירתה ב-25 אלף לירות.

● השודד הרוצח נכנס לדירה דרך הי דלת הראשית, ממש כשם שצעה זאת ב" דירת-בלקין ברחוב חובבי ציון.

● השודד הרוצח לא השאיר אפילו טביעת-אצבעות אחת, כמו בכל מקרי הי טביעת-אצבעות. גם עובדה זו העידה על מידת נסיונו בביצוע פשעים.

● השודד הרוצח ביצע גם את הפשע האחרון לאור היום. הרופא קבע את מותו של שיפטר בכביבות השעה ארבע אחרי הצהריים. גם מקרי הפשע הקודמים בוצעו לאור היום, ושוב: רק פושע מועד היה מסתכן לבצע פשע נפוץ כזה לאור היום ובתכיפות כה רבה, חוץ שבועיים ימים.

אין תשובה. בבית סוקולוב בתל-אביב הודיעו השבוע שר המשטרה בכור שיטרת והמפכ"ל החדש יוסף נחמיאס על תוכנית השינויים שחרי החשיבות שהם עומדים להג" היג במשטרת ישראל. שניהם גם יחד לא היו יכולים להשיב, לו היו נשאלים, על השאלה החשובה יותר מכל שינוי אישי זה או אחר של קציני-מטה כלשהו, שהעובר ממחוז למחוז: מה יש בדעת שר המשטרה והמפכ"ל לעשות כדי לחסל את גל הפשעים הנורא העובר על העיר הגדולה ביותר ב" ארץ?

על שאלה חשובה זו לא היתה למפכ"ל ולקציני מטהו כל תשובה מעשית. השינוי יים עליהם הודיע השבוע לא סמוך שקרוב תשובה כזו: כי הקצינים החדשים שיתפסו את סמכותיהם במטה מחוז תל-אביב לא יחסלו אותה גל הפשעים. הם אינם עולים בכשרונותיהם וביכולתם על אלה שקדמו להם. אלה המסוגלים לפעול, וכיד חוקה, לביצוע משימה זו, נמצאים עדיין במחוזות המשטרה האחרים או מחוץ למשטרה. הם אינם נכללים במסגרת תוכנית השינויים של "שמור לי ואשמור לך".

עתונות

הכצע טעמוש

בשעה שכל "טובי החוקרים" של מש" טרתי-ישראל לא הצליחו לפענח אפילו אחד משורשי הפשעים החמורים שארעו בתל-אביב בשנה האחרונה, עסקו הם בכשרון בלתי מצוי כמעט ובהצלחה מרובה בשטח אחר לגמרי: מניעת כתבי העתונות מל- עסקו במלוי תפקידים.

דקות אחדות אחרי שניידות המשטרה הועקקו למקום הרצח ברחוב פינסקר בתל-אביב, הופיעו העתונאים. מצב הכן הוכרז מיד בין השוטרים שנמצאו במקום. אל תתנו לעתונאים להכנס, פקד מפקד הכוח המשטרתי שהיה במקום. "זה לא סיני" מה, זהו רצח! צחה יואב פלג, מפקד המחוז, על הצלם פאול גולדמן שצילם את הקצינים הבכירים כשהם משוחחים עם בנו של הנרצח.

העתונאים נשארו במקום. אתם האיני פורמרים הגדולים ביותר של העולם הי- תחתון, נימק ס.מ.מ. אריה גאור-שמיל גובסקי, ראש הענף הפילי של משטרת תל-אביב, את סירובו למסור ידיעות על פרטי הרצח לאורי דן כתב מעריב. "תבוא מחר", אמר לצלם העולם הזה, שביקש ל- צלם את דירתו של שיפטר המנוח.

בשתיים אחרי חצות עזבו הקצינים הי חוקרים את המקום. העתונאים נשארו עדיין בחוץ, חיכו לידיעות של ממש על מה שאירע באמת. אולם קציני המחוז, שהתפר- סמו בכשרונותיהם התכופים בגילוי הי פשעים, היו מעוניינים כי האמת הנוראה על תתגלה, שתושבי העיר לא ידעו מאומה לא אולת יום של אלה המופקדים על שלו- מם ובסחונם.

"אין מה להודיע, לא קרה כלום", אמר הקצין התורן במחוז תל-אביב לכתב יומון, מבלי למסור לו מילה אחת על הרצח. בשאר העתוננים פורסמה ידיעה קצרה, מוצ- נעת באחת הפינות. קציני מטה המחוז היו מרוצים: אולת-ידם הנוראה לא התפרסמה בריבים.

תערוכות

תרבות בבית-המרחץ

במשך שבועות ארוכים נראה גיפ אורחי מתרוצץ בין הכפרים הערביים ברחבי הי ארץ. יושבי התענינו רק בדברים עתיקים. עבאיה בלויה ובקרגי (פינגאון) קפה עתיק התקבלו על ידם בתרועת שמחה. התושבים התפלאו לראותם קורנים מאושר, למראה

זקי זה...

טובי החוקרים יצאו לפעולה

גם המבקר שלא הכיר ערבים מימיו קיבל מתערוכה זו מושגמה מן התרבות המפור ארת היתה נחלת הערבים בעבר הלא רחוק.

דרכי אדם

זכות לחתן

בפני איש אחד מוכן גם עמוס הכם לי הוריד את כובעו התניכתי. זהו הרב היא אלשיך, גארת העדה התימנית. חתן התניך הארצי מספר 3. חסידיו טוענים שיכול היה לעלות בסולם החתנים, להיות אולי גם חתן ראשי, אילו הבין ביתר קלות את חיתוך דיבורו של מנחה התחרות.

לכן היה זה אך טבעי שגם מפא"י הח- ליטה לרכב על פופולריותו הפתאומית של הרב התימני שחור-הזקן. היא ערכה לו מסיבה יפה במועדון יהודי. שהיה פעם קפה פילץ. ח"כ ישראל ישעיהו המפולפל השמיע נאום נמלץ בסגנונו התימני, מיטב עסקני מפא"י מארץ שבא נשאו את דבריהם. אך כשבא תורו של אלשיך עצמו, שאל ל- תומו: "מה יש לדבר?"

התנפלות הינוכית. לאלשיך דחקא היה מה לדבר — אלמלא היה בעל טאקט רב. הוא יכול היה להוכיח למארחיו כמה דברים נשכחים.

כי מאז הגיע הרב התימני על כנפי נשרים לישראל, לפני שמונה שנים, דרש במפגיע לשכנו בירושלים עיר-הקודש, היה (המשך בעמוד 14)